

Falsul alb

GeluOttawa

Te-ai arătat învelită în crivat,
Scăpată din menghina falsului alb,
Intr-o lume cu nimeni împotriva-ți
Și unde în iernile lungi ninge cald.

Te-ai smuls din strânsoarea vechilor straie
Și din viscol te-ai arătat luminii
Firesc,cum arcul care soarbe ploaie
Se arată-n culori fără urme de gri.

Deodată ai ajuns un om de lume,
Deodată vedeniile-au dispărut,
Acum nemărginitu-i fără umbre,
În noua-ți haină trecutul e-absolut.

Deodată primitorii-ți stau cunună
Când tu ivindu-te din apa lumii,
Te zvînți la soarele ce se scufundă
În desişul de copaci al pădurii.

Ești la hotarul dintre ieri și mâine,
Deodată prezentul,nu e azi, esti tu.
Te-mbraci cu lume și te-mbraci cu tine,
Iar falsul alb îl marchezi,cu roșu,nu.

Gelu Radulescu,Ottawa.